

PODNOŻKOWY (1) *ai*

N pl subst podnożkow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Przymiotnik od „podnożek” w znac. podstawowym: leżący obok podnóżka; przen: nieważny, niepotrzebny, pogardzany: Peripsema, Latine purgamentum, vel quisquiliae, Smieci/ otrzebiny/ niczemne podnożkowe rzeczy. Mącz 291c.

KW